Kahhekſas: „Kellele woib innimenne ſalla-asjad rääkida, et teiſed ſeſt ommeti arro ei ſa?“

Juut: „Wallelikkule, ſeſt et kegi wallelikko ei uſſo, kui ta ka kül kord tõt peaks rääkima.“

Ühhekſas: „Kus pool kuk ni waljuste laulnud, et keik mailma rahwas ſedda kuulnud?“

Juut: „Noa laewas.“ — Sai jälle 12 k.

Kümnes: „Miſuggune on eſſimenne käſk, mis ial antud?“

Juut: „Sa ei pea keeldud puuſt sõma.“ — Sai jälle 12 kopp.

Üksteiſtkümnes: „Kuidas woiwad wiis meeſt wiis munna enneste keskes nenda jaggada, et iggaüks ühhe ſaab ja üks waagna ſisſe jääb?“

Juut: „Üks peab omma munna keige waagnaga wõtma ja ſenna ſisſe jätma.“ Ta ſai jälle 12 kopp.

Nüüd tulli judi kord teiste käeſt küſſida, ja ütles: „Kuida woib kaks kalla terwelt korraga kolme paea ſees keta?“

Agga ſedda ei ſanud kegi neiſt 11neſt ülles, ja makſid iggamees judile 12 kopp., ja palluſid, et juut iſſe ſedda neile ärra piddi ſelletama. Tükki aia pärraſt wastas juut, et ta iſſegi ſedda ei tea, ja tahtis teistele wiimſe rahha iggaühhele taggaſi anda. Agga teiſed ei wõtnud, ja irwitaſid ta kallal, et ta omma moiſtatuſt ülles ei ſanud. — Juut piſtis rahha taſko, ja olli rõmus, et omma kolme koppiku- ja waſk nõbiga olli uſknud laewa peäle miñna, ja ſeäl 2 rubla 64 kopp. teninud.

Waatke, ſelle laewa ſees
Iſtus teiste wasto,
Waene põlgtud Juda-mees,
Piddas omma paasto:
Tühhi kõht ja tühhi taſk
Teggid tale nälga. —
Kõlliſes kül taskus waſk,
Panni kotti ſelga;
Astus nenda allandes